

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. oktober 2015
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Louise Falkenberg
Sagsnr.: 2015-0032/38-0036
Dok.: 1730262

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 97 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg har stillet til justitsministeren den 14. september 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (SF).

Søren Pind

/

Esben Haugland

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 97 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg:

”Vil ministeren uddybe de oplysninger om praktiske vanskeligheder ved at tilbagesende udlændinge, der ikke har lovligt ophold, og som ikke ønsker at søge asyl i Danmark, til Tyskland efter grænseoverløberoverenskomsten fra 1954, som beskrives i Rigspolitets notits af 9. september 2015, jf. UUI alm. del bilag 19. Det ønskes oplyst, hvilke procedurer og tidsfrister der gælder, og hvad der i praksis har vanskeliggjort eller umuliggjort en anvendelse af grænseoverløberoverenskomsten i de konkrete situationer, der er opstået i dagene 6.-9. september 2015 på Lolland og i Sønderjylland.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan til brug for besvarelsen af Justitsministeriets anmodning oplyse, at når politiet i forbindelse med en kontrol i de grænsenære områder antræffer en udlænding uden lovligt ophold, afhænger sagsbehandlingen af, om udlændingen ansøger om asyl eller ej.

Ansøger udlændingen om asyl, foretager politikredsen en helt indledende sagsbehandling, der omfatter registrering af udlændingens navn, fødedata og nationalitet, visitation af udlændingens bagage med henblik på at sikre eventuelle identitetspapirer samt optagelse af fingeraftryk og søgning heraf i relevante registre, herunder Eurodac. Når denne sagsbehandling er afsluttet, vejledes udlændingen om at rejse til Center Sandholm, hvor Rigspolitiet, Nationalt Udlændingecenter, afslutter den indledende sagsbehandling, inden sagen videregives til behandling i Udlændingestyrelsen. En udlænding, der ansøger om asyl, vil typisk ikke være frihedsberøvet.

Ansøger udlændingen ikke om asyl ved antræffelsen, vil den pågældende som udgangspunkt blive frihedsberøvet med henblik på at sikre tilstedeværelsen under sagsbehandlingen og ved en efterfølgende udsendelse. Udlændingen vil blive afhørt med henblik på fastlæggelse af identitet og nationalitet. Politikredsen vil herefter forelægge sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på en afgørelse om administrativ udvisning på grund af det ulovlige ophold. Når politikredsen modtager Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning med indrejseforbud gældende i 2 år, vil kredsen – alt afhængig af forholdene i den enkelte sag – tage skridt til selv at udsende udlændingen eller overdrage sagen og udlændingen til Rigspolitiet, Nationalt Ud-

lændingecenter, til videre foranstaltning. Når der er tale om udlændinge, der antræffes i de grænsenære områder til Tyskland (landegrænsen i Syd- og Sønderjyllands politikreds og færgeankomster fra Tyskland i Sydsjællands og Lolland-Falsters politikreds), vil afgørelsen om administrativ udvisning typisk kunne effektueres ved en udsendelse til Tyskland inden for rammerne af Grænseoverløberoverenskomsten fra 1954. Den samlede sagsbehandlingstid fra politiets antræffelse og frihedsberøvelse af udlændingen og indtil effektueringen af en udsendelse til Tyskland vil – i normalsituationen – typisk kunne holdes inden for 3 x 24 timer, således at det ikke er nødvendigt at fremstille udlændingen i retten.

Den ovenfor beskrevne normale sagsbehandling blev anvendt af Syd- og Sønderjyllands Politi og Sydsjællands og Lollands-Falsters Politi i forbindelse med kontrollerne i de grænsenære området, indtil situationen – og dermed forudsætningerne for sagsbehandlingen – ændrede sig markant søndag den 6. september 2015 og dagene derefter. Den markante ændring bestod i en kombination af flere forskellige forhold. For det første oplevede man i løbet af søndagen en hidtil uset stigning i antallet af udenlandske statsborgere, som uden at have et lovligt ophold her i landet blev antruffet ved politiets kontroller i de grænsenære områder til Tyskland – en stigning, som fortsatte/blev fastholdt de følgende dage. Hertil kom, at kun en meget begrænset del af de antrufne udlændinge ønskede at ansøge om asyl i Danmark med den konsekvens, at deres sager skulle behandles efter den ovenfor beskrevne procedure for udlændinge med ulovligt ophold. Da de pågældende endvidere ikke ønskede at medvirke til politiets sagsbehandling/ikke ønskede at tale med politiet, var det nødvendigt at frihedsberøve/tilbageholde dem med henblik på at sikre deres tilstedeværelse i forbindelse med politiets sagsbehandling, forelæggelsen for Udlændingestyrelsen og effektueringen af en eventuel udsendelse til Tyskland inden for rammerne af Grænseoverløberoverenskomsten fra 1954.

Selv om de to involverede politikredse – med sagsbehandlingsmæssig støtte fra andre politikredse – på trods af den helt ekstraordinære situation forsøgte at fastholde et ”normalt” sagsbehandlingsforløb, jf. beskrivelse ovenfor, medførte den fortsatte tilstrømning af nye udlændinge uden et opholdsgrundlag i Danmark, der skulle have behandlet deres sager, en sådan ophobning af frihedsberøvede/tilbageholdte udlændinge, at det viste sig urealistisk at fastholde et ”normalt” sagsbehandlingsforløb på en (rets)sikkerhedsmæssig forsvarlig måde og inden for de gældende frister for frihedsberøvelse. Rigspolitiet traf derfor, jf. notitsen af 9. september 2015, afgørelse om en ændret tilgang til behandlingen af de mange hundrede udlændinge, der var samlet dels i Rødby Havn, dels ved landegrænsen til Tyskland i Sønderjylland.”